

103 среща на контактните точки на Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела

Тема: Регламент за издръжката, 4-5.12.2025г., Брюксел, Белгия

1. Срещата на контактните точки започна с поздравителен адрес от секретаря на мрежата г-жа Sophie Chaigneau и с актуална информация за дневния ред и програмата на двудневната среща. На срещата присъстват освен представители на ДЧ, и външни наблюдатели, между които представители на Великобритания, Норвегия. От участниците 23% са контактни точки на мрежата, 15% съдии, 4% адвокати, 4% съдебни служители, 1% нотариуси, 1% представители на академичната общност, 1% съдебни изпълнители, 9% представители на министерства, 35% централни органи и 7% наблюдатели от трети държави.

2. Участниците бяха информирани, че през 2025г. срещите на мрежата с били 6. Толкова са планирани и за 2026г.:

4-5 февруари – годишна среща на контактните точки – в Брюксел;

19-20 март – среща по Регламента за наследяването- Брюксел;

27-27 април – среща по процедури на ЕС и дигитализацията – Ларнака /Кипър/;

16-17 юни – по Регламентите за връчване на документи и събиране на доказателства – Брюксел;

19-20 октомври – Регламента за издръжката – Брюксел;

10-11 декември – Регламент Брюксел 2б – Дъблин /Ирландия/.

3. Към настоящия момент работят шест активни работни групи – за интеграция на съдебните служители, по Регламента за наследяването, за изработването на Наръчник по Регламента за събиране на доказателства /актуализацията на стария наръчник е качена на сайта на мрежата, работата по новият наръчник приключва/, Наръчник по Регламента за връчване на документи /най-новата работна група/, по популяризиране на мрежата /комплекта с комуникационни средства ще бъде разпространен през февруари 2026г./, и по дигитализацията на Регламент Брюксел 2б.

4. Беше напоменено за наличните публикации на мрежата, които са безплатни и налични на всички езици – наръчници, информационни материали. Изготвен е и Компедиум, който съдържа европейското законодателство по съдебно сътрудничество по граждански и търговски дела. Първо ще се разпространи електронната версия с превод, а в последствие ще бъдат предоставени копия на хартия според заявките на ДЧ.

5. Изготвени са обновени препоръки за това как Мрежата да работи по молби за информация за съдържанието на чуждо право.

6. Беше обявено, че съдебната мрежа е призната за доставчик на обучение, което е признание за високо качество на изготвяните от нея писмени материали.

7. Преглед на последните решения на СЕС по Регламента за издръжката, представен от отдел „Правосъдие и потребители“ към ЕК.

Дело С-67/24 Амазов, решение от 27.03.2025г., български дело – преюдициално запитване отправено от Софийски районен съд

Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на съображение 15, както и на членове 3 и 6—8 от Регламент (ЕО) № 4/2009 на Съвета от 18 декември 2008 година относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на съдебни решения и сътрудничеството по въпроси, свързани със задължения за издръжка

Факти: Двойка с две деца живее в Канада. Бащата е български гражданин, а майката — канадски гражданин. Децата имат както канадско, така и българско гражданство. Бракът на двойката е прекратен през 2017г. с решение за развод на Върховния съд на Квебек. Бащата е осъден да заплаща месечна издръжка на децата в размер на 613,75 кан. долара за всяко дете, както и месечна издръжка на съпругата в размер на 2 727,50 кан. долара. През 2018г. бащата е обявен в несъстоятелност в Канада, и през 2019г. се прибира в България. През 2013г. той предявява иск в България за изменение на определената от канадския съд издръжка по отношение на едното дете и за прекратяване на дължимата издръжка на бившата съпруга и на другото дете, което вече е навършило пълнолетие. Ответниците /децата и майката/ продължават да живеят в Канада. Техният адрес не е известен — бащата е предоставил адрес в провинция Онтарио, където те са нередовно призовани. Преди това ответниците са живели в провинция Квебек /където и първоначалното решение за издръжка е постановено/.

Българският съд /СРС/ е прекратил производството, обявявайки че не е компетентен. Съдът е обосновал определението си на съображение 15 от Регламента за издръжката. Ищецът обжалвал пред второинстанционния съд, който отменил определението и върнал делото на първоинстанционния съд. СГС е приел, че компетентността на съда да се произнесе следва да се установи според националните норми на международното частно право. Първоинстанционният съд изразил съмнения, че разпореждането на по-горния съд ще доведе до нарушаване на европейското законодателство, в частност на Регламента за издръжката, и решил да отправи няколко въпроса към СЕС за издаване на решение по преюдициално запитване.

Въпроси, отправени от СРС до СЕС:

- 1) Следва ли съображение 15 от Регламент [№ 4/2009] да се тълкува в смисъл, че допуска национална съдебна практика, според която международната компетентност на съдилищата, които разглеждат иски за издръжка на лица, които обичайно пребивават в трета страна (в случая Канада), се определят по реда на националното право, а не на Регламента?
- 2) Следва ли чл. 3 и чл. 8 от Регламент [№ 4/2009] да се тълкуват в смисъл, че допуска[т] национална съдебна практика, според която понятието „иск за издръжка“ не включва иск за намаляване на издръжка, като приема[, че] разпоредбите на чл. 3—6 от Регламента се прилагат само за иски за търсене на издръжка?
- 3) Следва ли чл. 6 от Регламент [№ 4/2009] да се тълкува в смисъл, че понятието „общо гражданство“ се прилага и в случай, когато една или повече от страните имат двойно гражданство, или се прилага само в случаите на пълна идентичност на гражданствата?
- 4) Следва ли чл. 7 от Регламент [№ 4/2009] да се тълкува в смисъл, че допуска по претенции за намаляване на издръжка по иск на длъжника да се разглеждат като „изключителен случай“, когато вискателят за издръжка има обичайно

местопребиваване в трета държава и няма друга връзка със Съюза освен гражданството си?“.

Мотиви на СЕС:

Пар.34 - При това положение от самия текст на член 1, параграф 1 във връзка със съображение 15 от Регламент № 4/2009 става ясно, че **установените с този регламент правила за компетентност имат универсално приложение**, тъй като те могат да доведат до установяване на компетентността на съд на трета държава, и че посоченият регламент се прилага за „задълженията за издръжка“, без да се прави разграничение между исквете за търсене на издръжка и за увеличаване на размера на издръжката, предявени от вискателите по вземане за издръжка, от една страна, и исквете за изменение на задължения за издръжка, с които се претендира намаляване или премахване на тези задължения, предявени от длъжниците по посочените задължения, от друга страна.

Пар.42 - Обстоятелството, че в член 8, параграф 1 от Регламент № 4/2009 е посочена конкретно хипотезата на иск за изменение на решение относно задължения за издръжка, постановено в държава членка или в държава — страна по Хагската конвенция от 2007 г., където е обичайното местопребиваване на вискателя, не позволява да се заключи, че иск за изменение на решение относно задължения за издръжка, постановено от съд на трета държава, която не е страна по тази конвенция, не попада в приложното поле на този регламент.

Пар.43 - Следователно в останалите хипотези, освен тази по член 8, параграф 1 от Регламент № 4/2009, **международно компетентният да разгледа такъв иск съд трябва да се определи в съответствие с правилата за компетентност, установени в членове 3—7 от този регламент.**

Пар.50 - В това отношение следва да се отбележи, че член 6 не препраща към правото на държавите членки, за да се определи точният смисъл на понятието „общо гражданство“, и не установява никакво разграничение в зависимост от това дали дадено лице има едно или повече гражданства, като **единственото условие за прилагането на предвиденото в този член 6 основание за компетентност е страните да имат общо гражданство.**

Пар.56 - Така в член 7 от Регламент № 4/2009 се предвиждат четири кумулативни условия, които трябва да са изпълнени, за да може съд на държава членка, сезиран с искане относно задълженията за издръжка, по изключение да приеме, че е компетентен по силата на правилото за *forum necessitatis*. Първо, този съд трябва да установи, че **ниито един съд на държава членка не е компетентен въз основа на членове 3—6 от Регламент № 4/2009**. Второ, **спорът, с който е сезиран, трябва да има тясна връзка с трета държава**. Трето, **съответното производство не трябва да може в рамките на разумното да се образува или води в тази трета държава или да е невъзможно да се проведе такова производство**. Четвърто и последно, **спорът трябва също така да има достатъчна връзка с държавата членка на сезирания съд** (решение от 1 август 2022 г., МРА (Обичайно местопребиваване — Трета държава), C-501/20, EU:C:2022:619, т. 99).

Решение на СЕС по четирите поставени въпроси:

1) Член 1, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 4/2009 на Съвета от 18 декември 2008 година относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на съдебни решения и сътрудничеството по въпроси, свързани със задължения за издръжка, във връзка със съображение 15 от този регламент,

трябва да се тълкува в смисъл, че

иск за изменение на решение относно задължения за издръжка, постановено от съд на трета държава, която не е страна по Конвенцията за международното събиране на издръжка на деца и на други членове на семейството, сключена в Хага на 23 ноември 2007 г., с който се иска отчасти намаляване на размера на издръжката и отчасти прекратяване на задължения за издръжка и който е предявен пред съд на държава членка от длъжника на издръжката, който е гражданин на тази държава членка и има обичайно местопребиваване на нейната територия, срещу взискателите по вземането за издръжка, чието обичайно местопребиваване е на територията на тази трета държава, като единият от тях е гражданин само на посочената трета държава, а другите — както на третата държава, така и на същата държава членка, попада в приложното поле на посочения регламент.

2) Член 6 Регламент № 4/2009

трябва да се тълкува в смисъл, че

правилото за субсидиарна компетентност на съдилищата на държавата членка на общото гражданство на страните се прилага, когато освен граждани на държавата членка на сезирания съд, ответниците са граждани и на трета държава.

3) Член 7 от Регламент № 4/2009

трябва да се тълкува в смисъл, че

хипотезата, при която иск за изменение на решение относно задължения за издръжка, постановено от съд на трета държава, която не е страна по Конвенцията за международното събиране на издръжка на деца и на други членове на семейството, сключена в Хага на 23 ноември 2007 г., с който се иска прекратяване на съответните задължения за издръжка и е предявен пред съд на държава членка от длъжника на издръжката, който е гражданин на тази държава членка и има обичайно местопребиваване на нейната територия, срещу взискателя по вземането за издръжка, който е гражданин на третата държава и има обичайно местопребиваване на територията на последната, попада в обхвата на понятието „изключителни случаи“ по смисъла на този член, в резултат на което съдът на държава членка може да разгледа спор на основание на предвиденото в този член правило за компетентност на *forum necessitatis*, при условие че не може в рамките на разумното да се образува или води производство или е невъзможно да се проведе такова в съответната трета държава.

Дело С-516/24 Ундъруил – Преюдициално запитване, отправено от Районен съд Шлезвиг, Германия

Все още няма постановено решение, депозирано е становище на Генералния адвокат на 2.10.2025г.

Иска се тълкуване на чл.9 /а/ от Регламента за издръжката и по-конкретно на понятието „равностоеен документ“ на документа за образуване на производството. Съдът ще трябва да се произнесе по въпроса дали молба за правна помощ, подадена от кредитора по вземане за издръжка с цел предявяване на иск срещу длъжника, може да попадне в обхвата на това понятие.

Факти по делото: ВС, ищецът в главното производство, е син на ответника в главното производство, LG. Ищецът обичайно пребивава в Швеция, докато ответника живее в Германия.

На 17 декември 2021 г. ВС подава до Районен съд Шлезвиг, Германия, който е запитващата юрисдикция, молба за правна помощ във връзка с искане за изменение на издръжката на детето. ВС прилага към молбата проект на молба за изменение, като същевременно уточнява, че тя ще бъде официално подадена, в случай че бъде отпусната правната помощ.

На 28 януари 2022 г., тоест преди запитващата юрисдикция да се произнесе по молбата за правна помощ, LG подава пред Първоинстанционен съд Ескилстюна, Швеция искане за изменение на задължението му за издръжка.

С определение от 29 март 2022 г. запитващата юрисдикция /германският съд/ отказва да предостави правна помощ на ВС, с мотива, че тя няма международна компетентност. По жалба на ВС Висш областен съд на провинция Шлезвиг-Холщайн, Германия с определение от 27 май 2022 г. отменя определението на запитващата юрисдикция и предоставя правна помощ на ВС.

Впоследствие ВС подава до запитващата юрисдикция /германският съд/ искане за изменение на задълженията за издръжка, което е връчено на LG на 21 юли 2022 г.

Междувременно искането за изменение, подадено от LG пред Първоинстанционен съд Ескилстюна, е отхвърлено поради липса на международна компетентност. Върховният съд на Швеция отменя това решение и връща делото на първоинстанционния съд. С определение от 6 май 2024 г. последният спира производството на основание член 12, параграф 1 от Регламент № 4/2009.

Запитващата юрисдикция счита за необходимо да установи компетентността на първия сезиран съд по смисъла на член 12 от Регламент № 4/2009. Що се отнася до молбата за правна помощ, тази юрисдикция иска да установи дали е възможно тази молба да се счита за документ, равностоеен на акт за образуване на производството по смисъла на член 9, буква а) от този регламент, за да провери собствената си компетентност.

При тези обстоятелства Районен съд Шлезвиг решава да спре производството и да постави на Съда следния преюдициален въпрос:

„Представлява ли молба за правна помощ с приложен към нея просто проект на молба, която се отнася за изменение на решение по дело за издръжка и която следва да бъде надлежно подадена само ако исканата помощ бъде предоставена, „равностоеен документ“ по смисъла на член 9, буква а) от [Регламент № 4/2009], с който съответният национален съд се смята за сезиран и компетентността му за установена?“.

Мотиви на Генералния адвокат:

31. В това отношение следва да се отбележи, че в първите си решения относно тълкуването на понятието „акт за образуване на производството“ или „равностоен документ“ в рамките на Конвенцията от 27 септември 1968 г. относно компетентността и изпълнението на съдебните решения по граждански и търговски дела (наричана по-нататък „Брюкселската конвенция“)(6) Съдът вече е имал повод да уточни, че то обозначава документа или документите, чието редовно и своевременно връчване на ответника му дава възможност да предяви правата си, преди в държавата по произход да бъде постановено подлежащо на изпълнение решение

45. Регламент № 4/2009 обаче не определя понятието „равностоен документ“ на акта за образуване на производството (нито дори понятието за акт за образуване на производството), във връзка с което запитващата юрисдикция отправя запитване до Съда по настоящото дело. От текста на член 9, буква а) от този регламент следва, че с този равностоен документ се образува производството. Така понятието „акт за образуване на производството“, както понятието „равностоен документ“, препраща към общото схващане, че става въпрос за документ, с който се образува производството

46. Що се отнася до понятието „производство“, то трябва да се разбира като отнасящо се до производствата „по същество“, чийто предмет е да се определят правата и задълженията на страните по спора чрез постановяване на съдебно решение, с което се слага край на производството и което може да бъде признато и изпълнено. Така понятието „равностоен документ“ на акта за образуване на производството трябва да се тълкува като отнасящо се до спора пред съд по същество(29), в случая — в областта на задълженията за издръжка.

47. Считам, че понятието „равностоен документ“ на акта за образуване на производството неизбежно се отнася до равностойните последици от образуването на производството, а именно започването на съдебно производство, чиято цел е да се получи подлежащо на изпълнение съдебно решение, което да удовлетворява претенциите на ищеца(30). Като се има предвид обаче, че производството води до приемането на съдебно решение, актът, с който то е образувано, трябва да е част от състезателно производство, тоест да даде възможност на насрещната страна да подготви защитата си, преди срещу нея да бъде постановено подлежащо на изпълнение съдебно решение.

56. В това отношение съм склонен да се застъпя за подход, основан на естеството на започнатото с разглеждания акт производство, който би позволил да се определи дали съществува функционално единство между двете производства, или те са самостоятелни. По-специално, струва ми се решаващо да се определи дали производството, за което се отнася актът, чиято квалификация се иска, попада в обхвата на производството „по същество“ и следователно се отнася до последици, идентични или равностойни на тези, които поражда образуването на съдебно производство с цел да се получи подлежащо на изпълнение решение, което удовлетворява претенциите на ищеца.

57. Така критериите, свързани, наред с другото, с i) връчването или съобщаването на насрещната страна на документ, съдържащ съществените елементи на спора, с цел да бъде уведомена за образуването на съдебно производство срещу нея, ii) предоставяйки ѝ избор да организира защитата си, доколкото целта на производството е да се стигне до решение, удовлетворяващо претенциите на ищеца, като това става iii) преди

приемането на подлежащо на изпълнение съдебно решение, с което се уважават или отхвърлят претенциите на ищеца, както и с iv) предоставената на тази насрещна страна възможност да оспори това съдебно решение, според мен ясно показват наличието на последици, които биха произтекли от производство „по същество“. Към тези критерии могат да се добавят и други, които позволяват, ако е необходимо, да се отчетат специфични ситуации, като например доброволният или задължителен характер на дадено производство, независимо от това дали то е предсъдебно, или съдебно.

Дело С-361/24 – оттеглено от запитващия австрийски съд, като с определение от 18.11.2024г. на председателя на СЕС, делото е снето от регистъра.

8. Осъвременяване на Анекс Х от Регламента за издръжката

Осъвременяването е поискано от Финландия по отношение списъка с административни органи, които действат като съдилища. Причината за това е вътрешна реформа във Финландия. Среща на комитета е насрочена за 19.01.2026г. Държавите членки ще бъдат уведомени, когато новият Анекс Х бъде публикуван.

9. Дигитализация на съдебното сътрудничество – информация относно Регламент 2023/2844 /в сила от 1.05.2025г./ – изслушване чрез видеоконферентна връзка или други технологии за дистанционна комуникация - за кои процедури се прилага:

- Видеоконференциите се прилагат по-широко по граждански и търговски дела и в по-ограничен обхват по наказателни дела;

- по граждански дела дефиницията на „съд“ е разширена, видеоконференциите се прилагат по молба или по преценка на съда в случай, че страната се намира в друга държава членка; решението за допускане на видеоконференцията се базира на: технологична възможност, становище на страните, дали он-лайн заседание е подходящо; приложими са националните процесуални правила /вкл. процесуалните права на страните/.

Подготовката за дигитализация по Регламента за издръжката ще започне през 2027г. и ще се реализира 2 г. по-късно.

10. Статистика по прилагане на Регламента за издръжката. Данните са предоставени от Централните органи на ДЧ:

- по категории:

60% от молбите са само за изпълнение

37% от молбите са по глава IV, ал.2

2% от молбите са по Хагската конвенция от 2007г.

1% са по други инструменти

- По заявител:

37% - от публични органи

35% - от кредитор

28% - от длъжник

- Молби за специфични мерки:

79% от молбите са за локализиране на длъжника/кредитора

13% от молбите са за търсене на информация за доход/ имущество

1% от молбите касаят събиране на писмени доказателства

1% - за установяване на произход

6% - фасилитиране при връчване на документи

- Постъпили брой молби за всяка ДЧ за 2024г. : най-много в Германия -1480, следвана от Нидерландия – 755 и Франция – 659, в България постъпилите молби са 154 /повече от 2023г., но по-малко в сравнение с 2022г./
- Изпратени молби – най-много молби е изпратила Германия -, следвана от Полша - 1233 1534, България има 10 молби.
- Висящи производства - най-висок брой им Полша – 10 055, следвана от Германия – 1619 и Швеция – 2775. България има 15 висящи производства
- През 2024г. няма откази от признаване на решения по Регламента за издръжката
- Все още има висящи дела на ДЧ с Великобритания – най-много дела има Полша – 2945, следвана от Латвия и Швеция. България има 8 висящи дела.

11. През 2025г. е извършена техническа миграция на e-justice portal, няма промяна в структурата му.

12. Презентация на Международната академия на адвокатите по семейно право – основана през 1986г. Членуват практики, преподаватели, представители на НПО, настоящи и бивши членове на съдебната система от 124 различни юрисдикции – 84 нации. Секция Европа има 346 члена от 36 юрисдикции /има един представител от България – адвокат/. Мисия – подобряване правоприлагането и администрацията на правото в областта на разводите и семейното право по целия свят. Това се постига чрез :

- Образование за етичните и ефикасните практики в индивидуални дела - чрез споделяне на опит между членовете.
- Академията представя становище по дела пред висшите съдилища на САЩ, Великобритания, , Франция, Португалия, Словакия.
- Предоставя обучения за съдии – напр. в Кения за Кенийската съдебна академия, за Върховния съд в Лусака, Замбия, след приемане в националната право на международните конвенции касаещи децата.
- Предоставя обучения за адвокатите по семейно право в непредставените юрисдикции в Европа чрез уебинари
- Има статут на наблюдател в Хагската конференция и в Европейската съдебна мрежа

- Подпомага Съвета на Европа и Института по Европейско право в изследванията на правните инструменти в областта на семейното право.

За присъединяване към Академията, вкл. и изискванията към кандидатите за членове - <https://www.iafl.com/about/join/>

13. Текуща информация за присъединяване към Хагската конвенция за издръжката за деца и към Хагския Протокол:

Грузия – ратификация – 14.05.2024г.

Парагвай – подписване и ратификация – 25.10.2024г.

Колумбия – подписване и ратификация 5.03.2025г.

Дания – ратификация – 30.06.2025г.

Албания – ратификация – 25.07.2024г.

Присъединяване: Кабо Верде – 9.01.2024г., Доминиканска република – 21.03.2024г., Ел Салвадор -6.02.2025г.

Понастоящем Хагската конвенция има 56 страни членки, вкл. и ЕС. Водят с разговори с възможни бъдещи страни членки: Чили, Израел, Мексико, Мароко, Южна Африка.

Хагският протокол има 35 страни членки, вкл. ЕС, като последната страна членка е Парагвай /от 1.02.2025г./

iSupport действа между Швеция и Германия и между Унгария и Германия. Франция, Португалия и Испания са в режим на инсталиране и тестване. Хърватска, Латвия и Люксембург са на етап да започнат инсталация.

Нова версия на iSupport ще е готова през 2026г. Следващият проект iSupport ще стартира през септември 2026г. с финансовата подкрепа на EUBF /Фондацията на европейските съдебни изпълнители/ и доброволните вноски на Хърватска, Германия и Швейцария.

14. Опитът на Норвегия в областта на издръжките:

В Норвегия има 630 000 семейства с деца, 1 милион деца под 18г., 140 000 деца живеят само с майка, 37 000 деца, които живеят само с баща, 15 000 деца годишно преживяват раздяла на родителите си.

Организационна структура на относимите държавни органи: Министерство на децата и семейството, Трудова и социална администрация NAV, Министерство на финансите, Данъчна администрация, Агенция за събиране на издръжки за деца и други плащания.

Частните споразумения за детска издръжка са често срещани и могат да бъдат събирани от публични органи. Съществува он лайн калкулатор за изчисляване на детска издръжка с помощ на родителите за постигане на споразумение. В случай, че родителите не могат да се споразумеят за размера издръжка, те могат да се обърнат към NAV да изготви административно решение, да което заплащат ниска по размер такса. NAV приема административни решения и извършва предварителни плащания. Размерът на тези плащания зависи от дохода на получателя. NAV има 6 местни отдела

за детска издръжка и един международен отдел на територията на страната. NAV има достъп до регистъра на трудовите договори и на месечните доходи. Разходите се изчисляват въз основа на възрастта на детето, разходите за живот и държавата на пребиваване. Разходите за издръжка се разделят между двамата родители съобразно техния доход. За тези, които не могат да бъдат намерени, се ползва презумиран доход. Такъв доход се прилага и в случай, че доходът е твърде нисък и за това не е посочена основателна причина. Разходите за посещения при родителите също се вземат предвид, ако такова е споразумението между тях, както и възможността на длъжника да плаща издръжка. Решенията за издръжка се изменят само когато една от страните поиска промяна. Размерът на дължимата детска издръжка се определя по административен ред от NAV. Родители, които не желаят издръжката да се определя по административен ред, се отнасят до съда /където производството е много по-скъпо/. NAV приема молбите за признаване и изпълнение на съдебни решения, съответно за събирания на издръжки. През 2025г. 93,2% от децата са получили цялата или части от дължимата месечна издръжка.

I-Support не се прилага в Норвегия, въпреки че държавата участва в разработването му още от 2016г.

15. По нататък срещата продължи с дискусия по приложението на Регламента за издръжката, предимно между представителите на Централните органи на ДЧ. България бе представена от представители на Министерството на правосъдието, който е централен орган по Регламента за издръжката. Между дискутираните теми са: кои органи са публични по см. на чл.51 ал.3 от Регламента, проблеми при превалутиране при изплащане на издръжките, в резултат на което кредиторите получават по-нисък размер издръжка; Швеция /чрез централния орган/ приема плащания на издръжки в евро, въпреки че не е в еврозоната – поддържа банкови сметки в евро; проблеми при изчисляване на законната лихва – в Словения и Полша законната лихва е определена в съдебните решения, в други държави – Италия, Швеция, Финландия законната лихва се посочва от кредитора и длъжника може да възрази, в случай че не е съгласен. Друг проблем е ползването на защитени /криптирани/ мейли, декриптирането на които отнема значително време. Освен това тези мейли не могат да се принтират или сканират, поради което Франция и Италия отправиха молби към останалите ДЧ да изпращат криптирани мейли само ако се касае за чувствителна информация. Някои ДЧ комуникират помежду си чрез i-support /Швеция- Германия напр./, което е улеснение за тях.

В края на дискусията, Комисията призова централните органи да ограничат криптирането на комуникацията, в заглавието на мейлите да посочват номера на конкретното дело, както и да използват неутрален език в мейлите, който да не налага криптиране.

Изготвил: Вергиния Мичева,

съдия в СГС и представител на Националната съдебна мрежа по граждански и търговски дела